

Jubileusz parafii (1948 – 2018) 70 lat wspólnoty Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu

Parafia Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu nieodłącznie związana jest z osobą ks. Szczepana Rembowskiego (ur. 9 grudnia 1905, zm. 20 września 1972). W końcu sierpnia 1939 r. został zmobilizowany i jako kapelan brał udział w obronie Polski przed niemieckim najeźdźcą. Po klęsce wrześniowej przedostał się na Węgry w grudniu 1939, a następnie do Francji, gdzie otrzymał przydział w stopniu kapitana do tworzącej się armii polskiej. W 1947 władze kościelne skierowały go do Zgierza w celu zorganizowania nowej parafii. Tu był proboszczem dwukrotnie (1948 – 1952, oraz 1957 – 1962). W uznaniu zasług dla miasta jego nazwiskiem nazwano jedną z ulic Zgierza.

17 kwietnia 1948 roku, to data historyczna dla mieszkańców Zgierza. Tego dnia ksiądz biskup Michał Klepacz – ordynariusz łódzki dokonał aktu erekcji nowej parafii w robotniczym mieście, graniczącym z Łodzią. Początkowo powstał mały, drewniany kościół. Gdzie licznie gromadzili się wierni. Potrzeby duszpasterskie okazały się znacznie większe i nastąpił ogromny zryw wiernych, którzy dzielnie stanęli przy swoim kapłanie. Budowa obecnej świątyni trwała cztery lata (1957 – 1961). Powstała monumentalna świątynia murowana z trzema nawami. Konsekracja nastąpiła 20 kwietnia

1980 roku. Dokonał jej biskup Józef Rozwadowski. Następnie podjęto dzieło wyposażania kościoła.

Następcy ks. Rembowskiego to: ks. Edwin Grochowski (1952 – 1957), ks. Stanisław Bott (1962 – 1974), ks. Tadeusz Sujkowski (1974 – 1984), ks. Władysław Wójciak (1984 – 1997, ks. Henryk Góra (1997 – 2007). Obecny proboszcz pełni swoją posługę od roku 2007. Dzięki ogromnej odpowiedzialności wiernych za tworzenie wspólnoty zarówno w wymiarze materialnym i duchowym udało się zrealizować wiele dzieł.

W latach 2009 – 2011 przeprowadzono kapitalny remont kościoła. W roku 2017 dokonano dzieła modernizacji organów. Troska o piękno zewnętrzne świątyni idzie w parze z rozwojem duchowym wspólnoty. Parafia jest niezwykle dynamiczna. Aktywnie funkcjonuje 30 grup parafialnych, które spotykają się w wyremontowanym

Domu Duszpasterskim. Dzięki temu zauważa się pozytywną integrację środowiska, a współpraca duchownych i wiernych świeckich przynosi błogosławione owoce.

Jubileusz zawsze są okazją do podsumowań, wyciągania wniosków, robienia planów na przyszłość. Jako proboszcz wyrażam ogromną wdzięczność wszystkim współpracownikom: duchownym i świeckim za taką znakomitą współpracę. Jestem szczęśliwy, że możemy po-

sługiwać w tak znakomitej parafii, którą tworzą wspaniali bracia i siostry. Mamy duży poczet sympatyków, którym również serdecznie dziękujemy.

Niech Matka Boża Dobrej Rady zawsze nam towarzyszy i wspiera pomysłami, które będą służyły dobru do-

czesnemu i wiecznemu mieszkańcom naszego miasta. Ufamy, że z Bożym błogosławieństwem i Jego wsparciem powstanie jeszcze wiele dzieł.

Proboszcz ks. Andrzej Blewiński

Historia Parafii Matki Bożej Dobrej Rady

W tym roku będziemy przeżywać jubileusz 70 – lecia powstania parafii pw. Matki Bożej Dobrej Rady. Parafia była erygowana Dekretem Biskupa Łódzkiego z dn. 17.04.1948 r. Proboszczem parafii został ks. Szczepan Rembowski, który wybrał miejsce budowy kościoła podczas swego pobytu w Zgierzu wiosną 1946 roku. Ks. Rembowski był jednym z oficerów, eskortujących konwój z żywnością w Wilhelmshaven w Niemczech. Wtedy to zwrócił uwagę na łączkę przy ul. Długiej, gdzie zatrzymali się kierowcy. Pragnienie wybudowania w tym miejscu świątyni wiązało się ze ślubowaniem księdza, które złożył 20 sierpnia 1944 r. Ksiądz kpt. Szczepan Rembowski był wówczas kapłanem I Polskiej Dywizji Pancernej pod dowództwem gen. St. Maczka. W bitwie pod Falaise i Chamboix ranni żołnierze, z którymi znajdował się ks. Rembowski, zostali otoczeni przez II Korpus SS. Budynek płonął, Niemcy prowadzili ciągły ostrzał i wydawało się, że losy Polaków są już przesądzone. W tych dramatycznych chwilach ks. Rembowski z ogromną wiarą i ufnością w Boże miłosierdzie błagał o ratunek i złożył ślubowanie, że jako wotum wdzięczności za uratowanie życia swojego i żołnierzy wybuduje kościół. Pan Bóg wysłuchał jego modlitwy. Dzięki natarciu IV Kanadyjskiej Dywizji Pancernej udało się odeprzeć ataki Niemców.

Do realizacji swego ślubowania ks. Rembowski przystąpił zaraz po powrocie do Ojczyzny. W grudniu 1946 r. został proboszczem parafii w Leżnicy Wielkiej. W Zgie-

rze, z uwagi na dużą liczbę mieszkańców, pojawiła się potrzeba budowy drugiego kościoła. Ks. biskup Michał Klepacz, odpowiadając na prośby wiernych i pamiętając

Budowa pierwszego kościoła

o zamiarach ks. Rembowskiego właśnie jemu powierzył misję budowy świątyni. Ksiądz Szczepan niezwłocznie przystąpił do działania. Wystąpił do władz miasta o wyznaczenie miejsca budowy (wskazując upatrzoną wcześniej łączkę). Uzyskawszy akceptację lokalizacji, nabył dom przy ul. M. Skłodowskiej-Curie 5 z przeznaczeniem na plebanię i zlecił opracowanie projektu. 23.08.1947 r. otrzymał przydział na barak z terenu lotniska w Gubinie, a następnie dzięki pomocy lotników z Leżnicy Wielkiej zorganizował transport cegły z Frankfurtu nad Odrą. Kopanie fundamentów rozpoczęło we wrześniu 1947 r., a budowa drewnianego kościoła została ukończona w kwietniu 1948 r. Niezlomność, silna wiara, wyjątkowy talent organizatorski i całkowite oddanie się księdza wypełnieniu ślubowania nadały szybkie tempo pracom budowlanym. Spontanicznie i w dużej części nieodpłatnie włączali się do nich mieszkańcy dzielnicy Nowe Miasto. Ks. Rembowski ujął ich niezwykłą serdecznością i własnym przykładem ofiarności i pracowitości.

17.04.1948 r. erygowano nową parafię w Zgierzu, a 25.04.1948 r. nastąpiło poświęcenie świątyni. Na patronkę kościoła ks. Rembowski wybrał Matkę Bożą Dobrej Rady, której wstawiennictwu i opiece

zawdzięczał tak wiele podczas wojny oraz przy pokonywaniu trudności związanych z budową świątyni

10 listopada po 1951 r. sumie rozpoczęli budowę II kościoła

Rozpoczęcie budowy II kościoła

w czasach prześladowań Kościoła.

Kult Matki Bożej Dobrej Rady związany jest z cudownym obrazem, który od 1467 r. znajduje się w sanktuarium w Genazzano (Włochy). Piękny wizerunek Maryi przedstawia Ją jako Matkę pełną czułości, wypraszającą

siłą ducha tego niezwykłego proboszcza wspieranego przez wikariuszy, Radę Parafialną i wszystkich parafian sprawy, że udało się pokonać trudności piętrzone przez ówczesne władze. Budowę wspierały dary od przyjaciół księdza z USA, Anglii, Holandii. 24 grudnia 1961 r. podczas Pasterki odbyło się uroczyste poświęcenie kościoła (łącznie z prezbiterium). Podjęty trud i zmaganie się z codziennymi przeciwnościami ukształtowały i zahartowały wspólnotę ludzi związanych z parafią. Dzięki temu powstał zarówno kościół jako budynek jak i Kościół niematerialny, duchowy, który do tej pory wydaje piękne owoce w postaci wielu inicjatyw troskliwie pielęgnowanych przez ks. Rembowskiego i jego czcigodnych następców.

Jego sukcesorami byli:

- 1952–1957: ks. Edwin Grochowski
- 1962–1974: ks. Stanisław Bott
- 1974–1984: ks. Tadeusz Sujkowski
- 1984–1997: ks. Władysław Wójciak
- 1997–2007: ks. kan. Henryk Góra

Każdy z nich starał się na miarę własnych możliwości o wzbogacenie i upiększenie świątyni.

Od 2007 roku proboszczem parafii pw. Matki Bożej Dobrej Rady jest ks. kanonik dr. Andrzej Blewiński. Z jego inicjatywy wykonano m. in. prace malarsko - remontowe, a także ołtarze boczne: Przemienienia Pańskiego, Św. Jana Pawła II, ks. Jerzego Popiełuszki i ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Parafialna wspólnota Matki Bożej Dobrej Rady to przykład żywej wiary i miłości realizowanej od początku swego powstania aż do dnia dzisiejszego.

Elżbieta Hildt

wiele łask i cudownych Bożych interwencji, pomagającą podejmować właściwe decyzje w trudnych sytuacjach.

Nic więc dziwnego, że ks. Rembowski wybrał Matkę Bożą Dobrej Rady na patronkę budowanej przez niego świątyni. On też ułożył słowa hymnu parafii: „O Matko Boża Dobrej Rady” do melodii pieśni „Modlitwa Obozowa” (Modlitwa AK) skomponowanej po klęsce wrześniowej przez kpt. Adama Kowalskiego.

Ks. Szczepan Rembowski był proboszczem parafii MBDR dwukrotnie: w latach 1948 – 1952 oraz 1957 – 1962. Po powrocie do Zgierza w 1957 r. ksiądz podjął starania o budowę drugiego kościoła (zamiast już wybudowanego – bardzo prostego i skromnego). Wyjątkowa

Skarby naszego kościoła

Budynek kościoła pełni nie tylko funkcję „techniczną”, jako miejsce sprawowania Eucharystii i innych sakramentów. Jest on również symbolem Kościoła (przez duże K) – żywej wspólnoty ludzi zjednoczonych w Chrystusie z Bogiem i z sobą nawzajem. Kościół przez duże K jest nieodzowny dla sprawowania Mszy Świętej. Choć kościół dzieli się na prezbiterium i na nawy, to jednak wszyscy (mimo różnych funkcji) stanowimy jedno zgromadzenie.

W prezbiterium znajduje się obraz Matki Bożej Dobrej Rady – patronki kościoła.

Matka Boża Dobrej Rady - nasza patronka

Matka Boża Dobrej Rady – to tytuł nadany Najświętszej Maryi Pannie w celu podkreślenia jej roli jako pośredniczki i wychowawczyni wypraszającej u Boga

oświecenie w trudnych sytuacjach, zwłaszcza wymagających roztropnych decyzji w życiu duchowym lub działalności apostołskiej.

Podstawę kultu Matki Bożej Dobrej Rady stanowią teksty biblijne z ksiąg mądrościowych zastosowane do Najświętszej Maryi Panny, a także teologiczne uzasadnienia św. Augustyna, św. Anzelmą z Canterbury i św. Bernarda z Clairvaux o Matce Bożej jako wszechpośrednicze łask, zwłaszcza darów Ducha Świętego.

Na początku naszego wieku papież Leon XIII włączył wezwanie „Matko Dobrej Rady” do Litanii Loretańskiej.

Od 1467 r. tytuł jest związany z obrazem Matki Bożej w Genazzano (środkowe Włochy), będącym światowym centrum tego kultu. Obraz – w stylu bizantyjskim, jakby fragment fresku, o rozmiarach 42,5 x 31 cm, przedsta-

wiający popiersie Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus, które obejmuje szyję Matki i swą twarz opiera na Jej policzku. Jego wyraz twarzy nie jest dziecięcy. Z niezgłębionego spojrzenia przemawia Mądrość Boża, której słowom Maryja uważnie się przysłuchuje, a to na tle łuku tęczy.

Według legendy bł. Petrucca z Genazzano pragnęła odbudować kościół poświęcony Matce Bożej Dobrej Rady, ale jej środki materialne uległy wyczerpaniu. Gdy ludzie śmiali się z jej kłopotu, Petrucca zapewniała ich, że nasza dobra Pani uczyni co potrzeba. Legenda mówi dalej, iż pewnego dnia, dokładnie w południe, obraz Matki Bożej zstąpił na niedokończone jeszcze mury kościoła, a do Genazzano dotarło dwóch mężczyzn ze Skutari w Albanii, którzy twierdzili, iż widzieli jak obraz uwolnił się ze ściany ich kościoła i uniósł w powietrze. Ówczesny prowincjał, Ambroży z Cora, w kronice – pod datą 25 kwietnia 1467r. – zapisał jedynie, że „na ścianie kościoła od góry ukazał się jakiś obraz przebłogosławionej Dziewicy”.

Współczesne badania nie potwierdzają tej pięknej legendy. Obraz w swym stylu ma swe źródła w Kościele Wschodnim i możliwym jest, iż w Genazzano osiedlili się ludzie, którzy przyszli tu ze Wschodu i przynieśli go ze sobą. Do dzisiaj nazwiska wielu rodzin z okolic miasta zdradzają obce pochodzenie. Według ostatnich badań fresk ma pochodzić ze szkoły malarskiej Gentile Fabiano, którego delikatna i uduchowiona sztuka oddycha jeszcze pełnią schyłkowego gotyku. Fresk został namalowany ok. 1400 r. Kilka lat później Papież Marcin V (zm. 1431), który w czasie gorących miesięcy letnich często zatrzymywał się w Genazzano, mieście swego urodzenia, ufundował dla kościoła Augustianów piękny marmurowy

relief Madonny z Dzieciątkiem, typowe dzieło sztuki renesansu.

Maryja zasługuje na tytuł Matki Dobrej Rady w wielorakim sensie. Urodziła przepowiadanego przez proroka Izajasza „Przedziwnego Doradcę”, na którym spoczywa Duch Pański. Właśnie z tego powodu, gdyż Jej Syn, według Papieża Leona XIII, jest „zrządzeniem Bożego zbawienia” dla ludzi, słusznie nazywa się Ją „Matką Dobrej Rady”. Lecz sama Maryja jest także dobrą doradczynią. Słowami z Ewangelii św. Jana: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, udzieliła ostatecznej porady; gdyż kto szukającemu porady wskaże na Chrystusa i Jego słowo, zawsze radzi dobrze.

Obraz koronował w 1682 r. papież Innocenty XI, a w 1867 r. z okazji 400-lecia objawień ponownie papież Pius IX. Rozwój kultu nastąpił pod koniec XVII w. w związku z koronacją obrazu.

Matka Boża Dobrej Rady jest główną patronką Albanii. Pod jej wezwaniem jest katedra w Szkodrze, którą odwiedził papież Jan Paweł II podczas swojej wizyty w Albanii.

W Polsce – najwcześniejszym śladem kultu Matki Bożej Dobrej Rady jest obraz z XVII w. w kościele św. Jacka w Warszawie. Inne wizerunki pochodzą z XIX i XX w., m. in. w kościele św. Katarzyny w Krakowie (kaplica Węgierska).

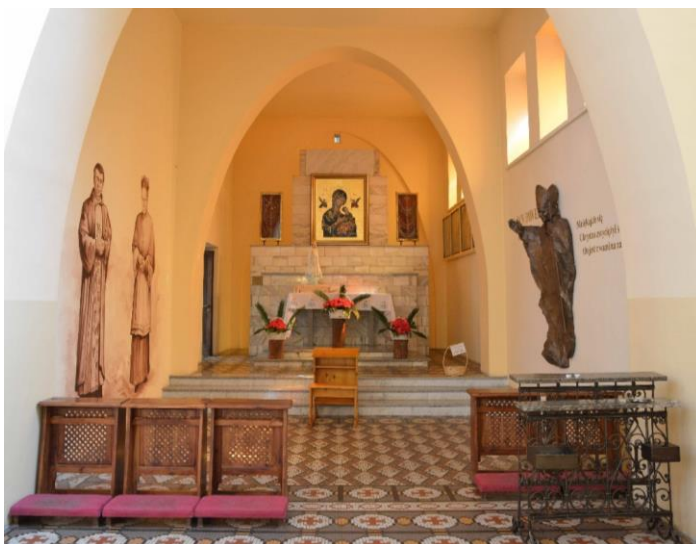
Święto – na pamiątkę cudownego pojawienia się obrazu zatwierdził 25 IV 1727 r. papież Benedykt XIII, a papież Pius VI przesunął je na 26 IV (z uwagi na uroczystość św. Marka Ewangelisty obchodzoną 25 IV).

Marianna Strugińska – Felczyńska

Opracowano na podstawie „Encyklopedii katolickiej”

Ołtarz boczny - wotum wdzięczności dla „Trzech Wielkich Polaków”

W Kościele w bocznej nawie znajduje kaplica Matki Bożej Nieustającej Pomocy, która jest wotum wdzięczności dla Trzech Wielkich Polaków: św. Jana Pawła II, bł. ks. Jerzego Popiełuszki oraz Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Obok pomnika św. Jana Pawła II widnieją Jego słowa, dodające nam nadziei i odwagi: „Nie lękajcie się. Chrystus zwyciężył świat. On jest z Wami na zawsze”. Św. Jan Paweł II był jednym z najwybitniejszych papieży w dziejach Kościoła. Swoim Życiem i pracą zmienił oblicze naszego kraju i całego świata, wpływając nie tylko na bieg historii, ale także bezpośrednio na życie zarówno

wierzących, jak i niewierzących.

Znajdujący się w kaplicy wizerunek Kardynała Stefana Wyszyńskiego, pobudza nas do refleksji nad życiem Prymasa Tysiąclecia, który w czasach komunizmu przeprowadził naród i Kościół przez doświadczenie komunizmu, bronił praw Kościoła w totalitarnym państwie.

Jest to miejsce gdzie możemy również zatrzymać się nad życiem błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki kapłana warszawskiej „Solidarności”. Kapłana, który swoje życie oddał w służbie Bogu i Ojczyźnie.

Pragnieniem ks. Proboszcza Andrzeja Blewińskiego jest, aby owe miejsce było natchnieniem oraz drogowskazem na drogach wiary, nadziei i miłości.

Ci wielcy kapłani są wzorem miłości dla Ojczyzny, wyrażającej się w szacunku, gotowością poniesienia dla

niej ofiary i pracy na rzecz jej pomyślności. Są wspaniałym przykładem dla nas wszystkich szczerzej i gorącej modlitwy, a także zjednoczenia się w pełni z Bogiem. Uczą nas ofiarowania swojej codzienności oraz całkowitego zawierzenia siebie Maryi. Wszelkie ich myśli i słowa niech będą dla nas źródłem siły i odwagi do życia miłością do Boga i Ojczyzny.

Wizerunek przedstawiający bł. ks. Jerzego Popiełuskę i Kardynała Stefana Wyszyńskiego został namalowany przez malarzy Annę i Tomasza Ostaszewskich.

**Agnieszka
Paszkowska**

Ołtarz boczny - Przemienienia Pańskiego

Pośród wielu zmian, które zaszły w wyglądzie wnętrza naszej świątyni, na pewno każdy zwrócił uwagę na nową polichromię znajdującą się w lewej nawie bocznej.

Wydarzenie znane z Ewangelii jako Przemienienie na Górze Tabor stało się głównym motywem zmian tego ołtarza. Tło czy też panoramę Przemienienia stanowi ciekawie namalowany teren naszej parafii – pobliskie uliczki, domy ... Sam ołtarz Przemienienia – jak powiedział ksiądz proboszcz – ma wydźwięk metaforyczny. Ukazuje przemianę, która powinna każdego dnia dokonywać się w naszych sercach, byśmy tworzyli prawdziwą parafialną wspólnotę żywej wiary i miłości.

W Ewangelii według świętego Łukasza czytamy, że na górze Tabor w obecności Piotra, Jakuba i Jana Oblicze oraz szaty Jezusa zajaśniały przedziwnym światłem. Ukazali się też Mojżesz i Eliasz, mówiący o odejściu Jezusa w Jerozolimie. Z nieba słysząc było głos: „To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchaj-

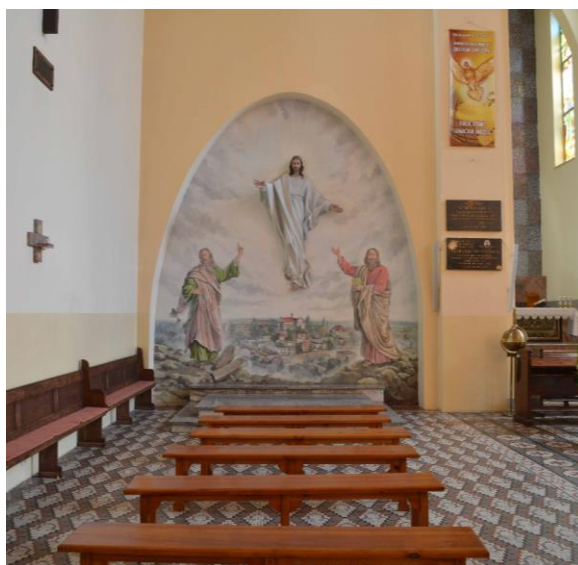
cie” (por. Łk 9,28-36). Jakże wymowny obraz pozostawiony przez Jezusa w pamięci uczniów, którzy razem z Nim przebywali na Górze Tabor! Jasność, która przemieniła Oblicze Chrystusa to znak zjednoczenia Syna z Bogiem Ojcem. Zjednoczenie to pozwala każdemu, kto podąża Jego śladami, być świadkiem Bożego światła. „Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca” (J 14,9).

Okoliczności Przemienienia Pańskiego przypominają człowiekowi bardzo ważną i aktualną prawdę. Uczeń Jezusa chcąc być wiarygodnym świadkiem powinien, na wzór swego Mistrza, zatrzymać się, przerwać swą codzienną pracę i... wejść na „wysoką górę”, by tam spotkać Boga i wpatrywać się w jasne Oblicze Jezusa. By doświadczyć tam „przemieniającego spotkania”.

Okazją do takiego „wejścia na górę” mogą być rekolekcje, modlitwa, rozmyślanie Słowa Bożego, czytanie Pisma Świętego, sakramenty, z których będziemy zawsze

wracać przemienieni i umocnieni.

Celem Jezusowego przemienienia było umocnienie wiary nie tylko Apostołów, ale każdego ucznia Chrystusa oraz przygotowanie na Swoją mękę i śmierć. Dał tym

samym do zrozumienia, że po Tabor czeka wejście na górę Kalwarię. Wydarzenia Triduum Paschalnego potwierdziły te zapowiedzi, pokazując jednocześnie, że naśladowanie oraz trwanie w wierze i jedności z Nim nie jest łatwe. Ale też Chrystus nie obiecywał nikomu łatwego i wygodnego życia! By dostąpić chwały zmartwychwstania, Królestwa Bożego mamy dźwigać swój krzyż

„do końca”, żyjąc zgodnie z Bożymi przykazaniami i wolą Bożą. Mamy pamiętać, że na górę Przemienienia można wejść jedynie z wiarą. Bez niej – będzie ona tylko jedną z wielu gór, na które wchodziliśmy, ale nie przemienimy one naszego życia.

Małgorzata Lewandowska

Ewangelisci na polichromii w nawie głównej

Warto czasem do naszej świątyni wejść nie przez ewangeliczne „ucho igielne” lecz głównym wejściem. Stamtąd, po stosownym modlitewnym skupieniu, należnym temu miejscu, można dostojnie pójść dalej, do przodu, niemal jak po czerwonym dywanie. Czyniąc krótki „postój” pośrodku nawy głównej i podążając wzrokiem, aż do sklepienia, dostrzeżemy unoszące się postacie czterech Ewangelistów.

Św. Mateusz

Przyjęcie św. Mateusza go do grona najbliższych przyjaciół Jezusa początkowo nie spotkało się z aprobatą, bowiem z zawodu był celnikiem, poborcą podatków, symbolem wyzysku na rzecz panujących wówczas Rzymian.

Dla nas najważniejsze jest to, że na proste wezwanie Jezusa: „Pójdź za mną” (Mt 9,9) zostawił wszystko i ... poszedł. Bez wahania, zastanawiania się, roztrząsania „za i przeciw”. Podjął to „ryzyko” i nie zawiódł się.

My znamy go przede wszystkim jako autora Ewangelii, powstałej między 50 a 60 rokiem (podobnie jak Ewangelia wg św. Marka). Jej głównym przesłaniem jest wykazanie, iż prawdziwym, obiecany przez proroków Mesjaszem jest właśnie Jezus. Apostoł opisuje szczegóły z Jego życia, których w innych Ewangeliach nie znajdziemy. Są to np. przypowieści: o ukrytym skarbie, o kłakolu, o dziesięciu pannach czy też rozszerzony tekst Kazania na Górze, ze znanymi słowami ośmiu błogosławieństw.

Obecnie jego relikwie znajdują się one w Salerno, nad zatoką Morza Tyreńskiego, w okolicach Neapolu.

W ikonografii Apostoł przedstawiany jest z takimi atrybutami jak: sakiewka, miecz, księga, pióro i pergamin. Jest Patronem diecezji i miasta Salerno oraz celni-

ków, urzędników skarbowych, pracowników kantorów, księgowych, bankierów, grających na giełdzie.

Św. Marek

Św. Marek jest pierwszym, który utrwalił nauczanie Apostołów – w szczególności samego św. Piotra, i napisał Ewangelię. Jest ona przemyślanym i starannie skonstruowanym zapisem drogi, miejsc i czynów Chrystusa. Napisana krótko i realistycznie.

Myślą przewodnią jest ukazanie Jezusa jako prawdziwego Syna Bożego. Dalsze losy św. Marka nie do końca są znane. Prawdopodobnie św. Piotr uczynił go biskupem Aleksandrii. Posługę tę sprawował przez 12 lat. Aleksandria stała się też świadkiem jego męczeńskiej śmierci – włączono go po ulicach miasta. Było to 24 kwietnia – akurat w dniu, w którym odbywała się procesja błagalna celem wyproszenia u Boga dobrych urodzajów.

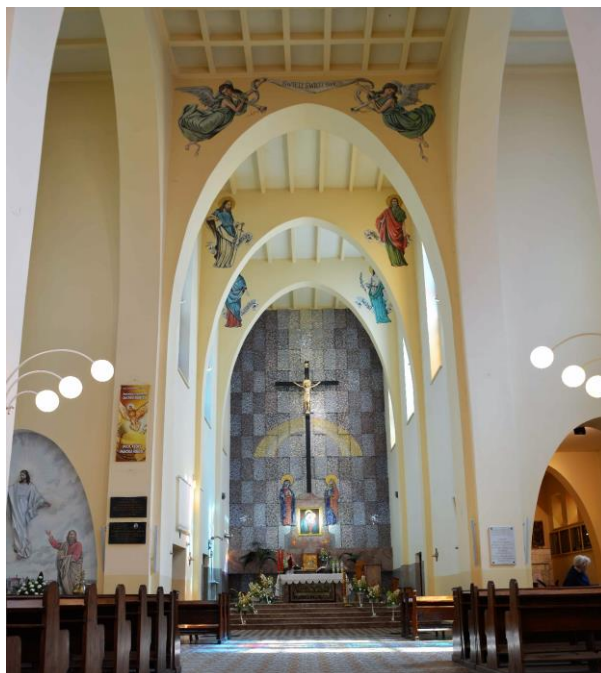
Stąd św. Marek stał się orędownikiem o dobrą pogodę i obfite plony. Poza tym jest również patronem pisarzy, notariuszy, murarzy, szklarzy, koszykarzy oraz Wenecji, Bergamo i Egiptu. W ikonografii przedstawiany jest z atrybutami: księgi, lwa, drzewa figowego i zwoju.

Św. Łukasz

Św. Łukasz, około 50 roku poznał św. Pawła i w niedługim czasie został jego uczniem, towarzysząc mu w wielu podróżach apostołskich.

Efektom było napisanie Ewangelii i Dziejów Apostołów. Jako jedyny z Ewangelistów ukazał scenę zwiastowania, narodzenia Jana Chrzciciela i Jezusa, nawiedzenie św. Elżbiety, pokłon pasterzy, ofiarowanie Jezusa i znalezienie Go w świątyni – stąd mówi się o nim jako o autorze tzw. Ewangelii Dzieciństwa Jezusa.

Jego relikwie znajdują się w Bazylice św. Justyny w Padwie. Atrybuty z którymi jest przedstawiany to: księga lub zwój pergaminu, wół, przybory malarskie,

przyrządy medyczne. Jest patronem Hiszpanii oraz intro-
ligatorów, lekarzy chirurgów, malarzy, rzeźbiarzy, grafi-
ków, historyków, notariuszy oraz złotników.

Św. Jan

Św. Jan początkowo był uczniem Jana Chrzciciela, później stał się jednym z dwunastu Apostołów. Razem ze swoim bratem i św. Piotrem należał do grona najbliższych towarzyszy Jezusa. Uczestniczył np. podczas przemienienia na Górze Tabor, wskrzeszenia córki Jaira i w czasie męki Chrystusa w Ogrójcu. Jako jedyny z grona Dwunastu stał pod krzyżem – fakt ten przedstawia ołtarz główny naszej świątyni. To wówczas przed śmiercią Jezus

powierzył Jego opiece swoją Matkę, czyniąc Ją jednocześnie Matką nas wszystkich, całego Kościoła.

W Dziejach Apostolskich św. Jan występuje jako nieodłączny towarzysz podróży św. Piotra. Tradycja chrześcijańska przypisuje mu autorstwo Ewangelii, Apokalipsy i trzech Listów Apostolskich.

Św. Jan jest patronem Albanii i Azji Mniejszej, jak również m.in. aptekarzy, introligatorów, kopistów, kreślarzy, pisarzy oraz owczarzy, ślusarzy, uprawiających winorośl oraz wdów. W ikonografii bardzo często przedstawiany jest z księgą w dłoni, przeważnie otwartą.

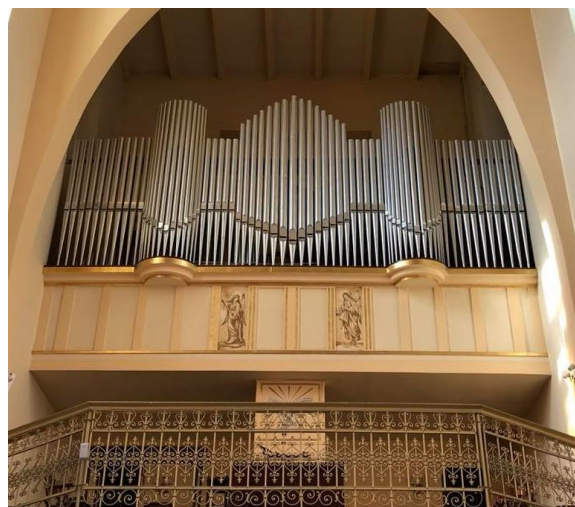
Małgorzata Lewandowska

Nowe brzmienie organów

Po blisko sześciomiesięcznej przerwie na nowo za-
brzmiały nasze organy. Według informacji zamieszczonej
na stronie parafialnej, organy te zostały zamontowane
w kwietniu 1951 r., niestety nie udało mi się dotrzeć do
informacji, kto był budowniczym tego instrumentu.

Dzięki renowacji, organy otrzymały możliwości, któ-
rych nie miały przez kilka lat. Podczas trwającego remon-
tu, organy zostały całkowicie rozebrane, niektóre części
zostały oczyszczone i poddane konserwacji, większość
zaś elementów zostało wymienione na nowe.

Mateusz Jadczyk

W parafii na uwagę zasługują witraże zdobiące naszą świątynię wykonane przez śp. Henryka Górę, proboszcza
w latach 1997 - 2007. Wyremontowane prezbiterium z nowym wyposażeniem zawdzięczamy zaś ks. Andrzejowi Ble-
wińskiemu, obecnemu proboszczowi.

Parafia Matki Bożej Dobrej Rady ma szczęście do kapłanów dbających o to, aby nasza świątynia stawała się coraz
piękniejsza.

Szukając dobrej rady...

Najważniejszą poradą Maryi są słowa zanotowane
w Ewangelii św. Jana: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam
powie”. Największą mądrością jest bowiem wsłuchiwa-
nie się w nakazy Pana Jezusa i spełnianie ich.

Matka Boża Dobrej Rady nie żałuje pomocy ani pod-
powiedzi, jak żyć. Wyprasza u Boga oświecenie w trud-
nych sytuacjach, zwłaszcza wymagających roztropnych
decyzji.

Matkę Dobrej Rady można prosić o orędownictwo,
gdy stajemy na rozstaju dróg, kiedy musimy podjąć wa-
żne życiowe decyzje. Czcząc Maryję pod tym wezwaniem,
uznajemy, że może Ona wyprosić nam dar dobrej rady
u Ducha Świętego, pomóc w chwilach zagubienia, jak
i wtedy, kiedy czeka nas podjęcie ważnej decyzji.

Kościół obdarzył Maryję wieloma godnościami, jed-
nak tytuł Matki Bożej Dobrej Rady przypomina szczegó-
lnie o jej wielkiej roli, jako naszej pośredniczki i orędo-
wniczki, stanowiąc zachętę do kierowania do niej próśb
o życzliwe wsparcie i dary Ducha Świętego na naszej
drodze.

„W wątpliwościach myśl o Maryi, wzywaj Maryi! Jeże-
li bowiem o niej myślisz, nigdy nie zejdziesz na manow-
ce” – pouczał św. Bernard z Clairvaux. Do Maryi odno-
szone są słowa proroka Izajasza: „I spocznie na niej Duch
Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa,
duch wiedzy i bojaźni Pańskiej” (Iz 11,2). Ewangelista
Łukasz odnotował znamienne słowa skierowane do Ma-
ryi przez Archanioła Gabriela: „Duch Święty zstąpi na
Ciebie” (Łk 1,35). W innych miejscach Biblia wspomina:

„Moja jest rada i stałość, moja – rozważa” (Prz 8,14); „Rada jej rozlewać się będzie jak żywe źródło” (Syr 21,13); „Słuchaj, synu, przyjmij me zasady, a rady mojej nie odrzucaj” (Syr 6,23).

Papież Paweł VI w adhortacji apostołskiej *Marialis cultus* podkreślił także, że celem ostatecznym kultu maryjnego jest nic innego jak uwielbienie samego Boga.

* *Porządek nabożeństw w naszej parafii:*

NABOŻEŃSTWA NIEDZIELNE

6.30 – Godzinki do NMP

17.30 – różańcowe (III niedziela miesiąca)

MSZE ŚW. W NIEDZIELE

7:00 – Msza Święta

8:30 – Msza Święta

10:00 – Msza Święta dla młodzieży

11:30 – Msza Święta dla dzieci

13:00 – Msza Święta

18:00 – Msza Święta

MSZE ŚW. W DNI POWSZEDNIE

6:30 – Msza Święta

7:00 – Msza Święta

17:00 – Msza Święta

17:30 – Msza Święta

MSZE ŚW. W ŚWIĘTA (w dni powszednie)

7:00 – Msza Święta

9:00 – Msza Święta

17:00 – Msza Święta

18:00 – Msza Święta

NABOŻEŃSTWA W TYGODNIU

18:00 – wtorek – koronka do Miłosierdzia Bożego

18:00 – środa – nowenna do MB Nieustającej Pomocy

18:00 – czwartek – różańcowe tajemnice światła

16 każdego miesiąca Apel maryjno - papieski
godz. 20:45

NABOŻEŃSTWA MAJOWE, CZERWCOWE I PAŹ- DZIERNIKOWE

w niedziele – 17:30;

w tygodniu – 18:00.

- * Modlitwa różańcowa oraz modlitwy maryjne grup parafialnych;
- * Pielgrzymki do sanktuariów maryjnych organizowane przez grupy działające przy parafii MBDR wspólnie z kapłanami;
- * Uroczystości, święta i wspomnienia maryjne;
- * Kult Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny;
- * Hymny i pieśni pochwalne;
- * Odpust parafialny 26 kwietnia.

Marianna Strugińska - Felczyńska

Źródło: www.mbdr.archidiecezja.lodz.p

Hymn do Matki Bożej Dobrej Rady

O Matko Boża Dobrej Rady

1. O Matko Boża Dobrej Rady,
W opiece swej nas zawsze miej.
Swe dzieci ratuj od zagłady,
A w utraeniu siły wlej.

**O Pani usłysz prośby naszej głos,
O spraw by nas już przestał smagać los.
By stał się źródłem nowej siły,
Nasz dom, nasz kraj.**

2. Daj by Zgierzanie co Twej chwały pragną,
Mogli zobaczyć lepszych czasów blask.
Niech nigdy burze ciała ich nie nagną,
O Matko Boża rozdawczyni łask.

3. Błogosław Matko biednej polskiej ziemi,
Tak przebogatej w nieszczęścia i łzy.
O chroń jej dzieci idąc razem z nimi,
Przez wichry, burze i przez ciemne mgły.

Maksymilian, Maria i Szczepan w parafii....

Obok kościoła MBDR umieszczone są dzwony noszące imiona: Maksymilian, Maria i Szczepan – poświęcone 12 X 1975 r. przez bpa Bohdana Bejze.

Po co dzwony w kościele ?

Dzwony są po to, by obwieszczały najważniejsze etapy ziemskiego życia człowieka. Uderza się w dzwony na trwogę: gdy pożar ogarnie, zbliża się jakaś nawałnica, kiedy spadają na cały naród jakieś wielkie nieszczęścia,

jak na przykład wybuch albo zwłaszcza przegranie wojny.

Dzwony są po to, by poruszały nasze sumienia, żeby przypominały zapraszanie nas przez Boga na ucztę eucharystyczną tu, na ziemi, a tym samym na gody niebieskie po śmierci.

Według pewnego jeszcze, średniowiecznego, hymnu – wykorzystanego później przez Fr. Schillera w jego Pieśni o dzwonie – dzwon, przemawiając sam jakby ludzkim głosem, przedstawia swoje funkcje: „Wysławiam Boga prawdziwego, lud zwołuję, kler zgromadzam, opłakuję zmarłych, ostrzegam przed zarazą, święta czynię bardziej uroczystymi”. Słysząc więc głosy dzwonów w najważniejszych okolicznościach ludzkiego istnienia.

Specjalną rolę odgrywają dzwony w historii narodu polskiego. Dzielią od wieków nasze radości i smutki. Gdy traciliśmy niepodległość, to najeźdźcy zabierali z polskich kościołów dzwony, by je przetopić na śmiercionośne armaty. Niemożność usłyszenia głosu dzwonów przed niedzielną Mszą Świętą w czasach mrocznej niewoli, potęgowała przygnębienie i ból. Mówiło się wtedy, że dzwonom wydarto ich serca albo, że serca dzwonów popękały z rozpacz.

Walka o ocalenie dzwonów była często traktowana jako część zmagania w obronie Ojczyzny i świętej wiary ojców. Dzwony stawały się swoistą świętością narodo-

wą. Ich wydobywanie z ukrycia po odzyskaniu niepodległości, ich pierwsze odgłosy po ponownym zawieszeniu na wieżach kościelnych lub w przykościelnych dzwonnicach, wyrażały radość ludzi cieszących się z odzyskanej wolności. Dzwony są więc po to, by uzewnętrzniać nasze umiłowanie nie tylko Boga, lecz także Ojczyzny.

Najważniejsze jest to, że odgłosy dzwonów zwykło się utożsamiać z głosem samego Boga. Kiedy w niedziele czy święta odzywają się kościelne dzwony, to tak jakby sam Bóg wzywał swoich wyznawców na modlitewne spotkanie z Nim. Dla niejednego takie zaproszenie to jakby głos sumienia. Psalmista mówi: „Ach, obyście posłuchali dziś, jak woła: Nie zatwardzajcie serc waszych” (Ps 95, 7n). Autor Listu do Hebrajczyków jeszcze dosadniej wyraża tę myśl, kiedy mówi: „Dziś, gdy usłyszycie głos Jego, nie zamykajcie serc waszych” (Hbr 3, 7n). Ten sam autor przypomina, dlaczego powinniśmy iść za głosem Boga: „A kimże właściwie byli ci,

którzy usłyszawszy głos Jego, zbuntowali się? Czyż nie byli to ci wszyscy właśnie, których Mojżesz wyprowadził z Egiptu?” (Hbr 3, 16). Cudowne wyprowadzenie Izraelitów z niewoli egipskiej to, jak wiadomo, zapowiedź dzieła zbawienia całej ludzkości.

Obecnie proboszcz ks. Andrzej Blewiński odnowił dzwony przy naszym kościele.

Agnieszka Paszkowska

Powołanie darem dla parafii

Kapłan to ktoś, kto opuścił wszystko i wszystkich – także samego siebie i własne plany – po to, aby pójść za Jezusem. To ten, dla którego najważniejsza jest wierność Chrystusowi i otrzymanemu powołaniu. To ktoś, kto może powtórzyć za świętym Pawłem: Dla mnie żyć to Chrystus (Flp 1,21), a moim najważniejszym zadaniem jest być świadkiem Ukrzyżowanego (por. 1 Kor 2,2).

Powołanie do kapłaństwa jest darem. Nikt bowiem nie może rościć sobie prawa do bycia kapłanem. Kapłaństwo jest zaskakującym darem Bożej miłości, jest Bożym pomysłem, wyrazem Jego troski o człowieka. Jest ono jednocześnie tajemnicą. Tajemnicą spotkania dwóch wolności: wolności Boga, który powołuje oraz wolności człowieka, który na to powołanie odpowiada. W Ewangelii według św. Marka czytamy: Potem wyszedł na górę

Duszpasterze z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady oraz Mateusz Jagiełło kleryk I roku Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi.

i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszedli do Niego (Mk 3,13-14).

Często sam powołany nie potrafi wytłumaczyć, jak to się stało, że odkrył w sobie powołanie do kapłaństwa i odpowiedział na nie do końca, rezygnując z życia małżeńskiego. Myślę, iż każdy z kapłanów nie wie do końca, dlaczego to on został powołany do kapłaństwa, dlaczego jego spotkała łaska bycia misjonarzem Jezusa Chrystusa.

W naszej parafii od 4-ego września 2017 r., mamy alumna na pierwszym roku w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi. Jest nim Mateusz Jagiełło, urodzony 25 grudnia 1991 r. Przed wstąpieniem do Seminarium studiował biotechnologię na Politechnice Łódzkiej. Od 2002 roku był ministrantem, następnie od 2007 roku

pełnił posługę lektora, a od 2013 roku był ceremoniarzem parafialnym. Cieszymy się ogromnie i wspieramy Go naszymi modlitwami, zarówno tymi prywatnymi, jak i zanoszonymi podczas każdej nowenny w środy, do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Świat dzisiejszy woła o kapłanów świętych, dlatego też o takie kapłaństwo prosimy dla Mateusza, by był On przejrzystym świadkiem Chrystusa i Jego Ewangelii, bo tylko taki kapłan może stawać się dla ludzi przewodnikiem i nauczycielem na drodze do świętości, a ludzie – zwłaszcza ludzie młodzi – na takiego przewodnika czekają.

Ks. Tomasz Cyliński

Księża, zakonnicy i misjonarze wywodzący się z parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu

Celem i zadaniem kościoła jest gromadzenie wszystkich ludzi we wspólnotę życia i miłości przez głoszenie ewangelii i posługę sakramentalną oraz pasterskie przewodniczenie ludowi. Jednak, aby Kościół mógł to zadanie wypełniać potrzebni są kapłani. Księża, zakonnicy i misjonarze z naszej parafii, którzy idąc za wezwaniem Ojca i poruszeniem Ducha Świętego – wybrali drogę naśladowania Chrystusa, to m.in.:

+ **Ks. Prałat Stefan Gwiazdowski** – święcenia kapłańskie przyjął 08.12.1956 r. w Warszawie, był proboszczem parafii M.B. Loretańskiej w Warszawie, członkiem Kościelnej Redakcji Mszy Św. Radiowych (nadawanych z kościoła Św. Krzyża). Zmarł 15.12.2009 r., pochowany w Zgierzu.

+ **Ks. Bronisław Zdrojewski** – święcenia kapłańskie przyjął 10. 06. 1956 r. w Łodzi. Zmarł 20.12.1992 r., pochowany w Górze św. Małgorzaty.

+ **Ks. Andrzej Świątczak** – święcenia kapłańskie przyjął 14.06.1970 r. w Zgierzu, dr teologii (ATK), był wykładowcą ATK i WSD w Łodzi i w Łagiewnikach, duszpasterzem KIK w Łodzi. Zmarł 08.01.2004 r., pochowany w Zgierzu.

+ **O. Zygmunt Kosielski CSSp** – pierwszą profesję zakonną złożył we wrześniu 1965 r. w Puszczykowie, gdzie 15.05.1971 r. otrzymał święcenia kapłańskie, pracował w Cielądzu, skąd udał się na misję do Kamerunu, po powrocie swą misję kapłańską pełnił w Bydgoszczy i Puszczykowie. Zmarł 18.03.2009 r. w Stuttgarcie.

Ks. Zbigniew Zieliński – święcenia kapłańskie przyjął 31.01.1982 r. w Łodzi, mgr teologii (ATK). Pracuje w Niemczech.

Ks. Henryk Betlej – święcenia kapłańskie przyjął 30.01.1983 r. w Łodzi, od 01.10.1989 r. jest proboszczem parafii św. Łukasza Ewangelisty w Łodzi.

Ks. Paweł Zieliński – święcenia kapłańskie przyjął 27.01.1985 r. w Zgierzu, mgr filozofii (ATK), od

29.09.1998 r. jest wikariuszem w parafii Podwyższenia Świętego Krzyża w Łodzi.

Ks. Arkadiusz Wójtowicz – święcenia kapłańskie przyjął 08.06.1986 r., jest proboszczem parafii Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika w Warszawie.

Ks. Krzysztof Majacz – święcenia kapłańskie przyjął 10.06.1989 r. w Łodzi, od 01.07.2013 r. jest proboszczem parafii Wniebowzięcia NMP w Łodzi.

Ks. Bogdan Heliński – święcenia kapłańskie przyjął 09.06.1990 r. w Łodzi, od 08.04.2013 r. jest proboszczem w parafii św. Maksymiliana M. Kolbe w Babach.

Ks. Włodzimierz Dudka – święcenia kapłańskie przyjął 25.05.1991 r. w Łodzi, od 01.07.2013 r. jest proboszczem w parafii Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Szydłowie.

Ks. Łukasz Szmit – święcenia kapłańskie przyjął 24.05.1997 r. w Łodzi, od 27.09.2016 r. jest wikariuszem w parafii Najświętszej Maryi Panny Matki Odkupiciela i św. Jana Bożego w Łodzi.

Ks. Łukasz Janczak - święcenia kapłańskie przyjął 22.06.2008 r., od 2015 r. jest wikariuszem w parafii Notre Dame w Senlis we Francji.

Ks. Piotr Przybysz – święcenia kapłańskie przyjął 31. 05. 2008 r. w Łodzi, od 29.08.2015 r. jest rezydentem w parafii Archikatedralnej św. Stanisława Kostki w Łodzi.

Mateusz Jagiełło – od 04.09.2017 r. jest klerykiem I roku Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi.

Kapłani obecnie posługujący w parafii:

Ks. dr Andrzej Blewiński – proboszcz.

Ks. dr Tomasz Cyliński – wikariusz.

Ks. prałat Stanisław Kaniewski – rezydent.

PRZYŁĄCZ SIĘ DO NAS!

Wspólnoty i grupy parafialne w parafii pw. Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu

Każdy z nas jest odpowiedzialny za parafię, zarówno księża, jak i my, świeccy. Parafia jest wielką rodziną, wspólnotą. Stąd też każdy powinien czynić wszystko, co możliwe dla jej duchowego rozwoju. W grupach parafialnych czekają na Nas ludzie, którzy poprzez konkretną posługę pogłębiają swoją relację z Panem Bogiem. Pozwalają one na nowo odkryć Jezusa i podążać Jego śladami.

Warto zatem się zaangażować poprzez swoje wsparcie. Nasza obecność na spotkaniach może bardzo pomóc zarówno bliźnim, jak i nam. W dzisiejszym świecie, w którym tak często czujemy się samotni i wyobcowani wspólnota daje szansę odnalezienia własnego miejsca w życiu, odkrycia jego sensu oraz wartości jaką może być praca na rzecz pogłębiania swojej wiary.

Na pewno każdy z nas po odpowiednim rozeznaniu, może z tych wspólnot, wybrać coś dla siebie. Spróbujmy zatem zastanowić się przez chwilę, co najbardziej nam odpowiada, a potem po prostu tam pójdźmy!

Bractwo pielgrzymkowe im. ks. Szczepana Rembowskiego

Pielgrzymka to rekolekcje odbywające się w drodze, które są widocznym znakiem wspólnoty Kościoła Katolickiego. Pielgrzymowanie jest aktywnością o charakterze wyłączenie religijnym, modlitewno

– pokutnym. Pielgrzymi swoją postawą i zachowaniem dają świadectwo przynależności do wspólnoty Kościoła.

Bractwo Pielgrzymkowe istnieje od 1992 r. W sierpniu 2018 roku odbędzie się 25 Zgierska Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę.

Opiekunem i przewodniczącym pielgrzymki jest ks. Damian Czerwiński z parafii pw. Chrystusa Króla, prezesem jest Elżbieta Adamczyk, a wiceprezesem Barbara Gawinek.

Spotkania pielgrzymkowe odbywają się w pierwszy poniedziałek miesiąca o godz. 19:00.

Liturgiczna Służba Ołtarza, czyli ministranci i lektorzy

Ministrant jest pomocnikiem przy sprawowaniu Mszy Świętej i podczas innych nabożeństw liturgicznych. Służy on Bogu, przyczyniając się do tego, aby liturgia była piękna. To jest wielkie wy-

różnienie, ale i odpowiedzialność, że można być tak blisko ołtarza, a przede wszystkim to piękna służba.

Spotkania formacyjno – liturgiczne dla ministrantów odbywają się w każdą sobotę o godz. 10:00, spotkania dla kandydatów o godz. 11:00 Opiekunem jest ks. dr Tomasz Cyliński, prezesem Mateusz Jędrzejec.

Zachęcamy innych chłopców wstąpienia w szeregi Liturgicznej Służby Ołtarza. Zwracamy się również z prośbą do rodziców, by zachęcali swoich synów do wstąpienia do grona ministrantów.

Kościół Domowy

Domowy Kościół jest małżeństwo – rodzinnym ruchem świeckich w Kościele, działającym w ramach Ruchu Światło – Życie. Zadaniem członków domowego kościoła jest praca nad sobą, nad małżeństwem, pomoc małżeństwom w dążeniu do świętości oraz w budowaniu między nimi prawdziwej jedności małżeńskiej, która jednocześnie stwarza lepsze warunki do dobrego wychowania dzieci w duchu chrześcijańskim.

Do Domowego Kościoła mogą należeć małżeństwa, które spotykają się raz w miesiącu na spotkaniach w tzw. kręgu.

Od 2017 roku działalność Domowego Kościoła jest zawieszona.

Ruch Światło-Życie

Ruch Światło-Życie (czyli tzw. Oazę) zainicjował Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. Pragnął on stworzyć system ciągłej formacji chrześcijańskiej. Wychodząc z założenia, że prawdziwy rozwój życia chrześcijańskiego nie może być wydarzeniem jednostkowym, przypadkowym, czyli np. ograniczać się tylko do przygotowania do przyjęcia sakramentów świętych, ale musi trwać przez całe życie, następując krok po kroku.

Ruch Światło-Życie pragnie objąć swoim oddziaływaniem jak najszersze kręgi poczynawszy od dzieci (Oaza Dzieci Bożych), poprzez młodzież (Oaza Żywego Kościoła) aż po rodziny (Oaza Rodzin, zwana też Ruchem Domowego Kościoła).

Celem pracy formacyjnej Ruchu jest kształtowanie dojrzałej postawy chrześcijańskiej poprzez pogłębianie

życia modlitewnego, sakramentalnego, wchodzenie w bliski kontakt ze Słowem Bożym, kształtowanie postaw społecznych, co ma prowadzić do gotowości podjęcia posługi (diakonii) w Kościele według rozeźnianego w trakcie formacji powołania. Nieodłącznie z tym ruchem wiąże się Krucjata Wyzwolenia Człowieka, polegająca na: powstrzymaniu się od spożywania napojów alkoholowych, kupowaniu ich, nieczęstowania alkoholem, powstrzymywaniu się i przeciwdziałaniu wszystkiemu, co prowadzi do zniewolenia człowieka, a także na modlitwie za osoby uzależnione.

Spotkania formacyjne rozpoczynają się od Mszy Świętej o godz. 17:30 w każdy piątek. Opiekunem jest ks. dr Tomasz Cyliński.

Żywa Róża

Od 1985 r. w parafii Matki Bożej Dobrej Rady istnieją dwie róże: im. św. Jana Pawła II oraz św. Jana XXIII. Członkowie kół gromadzą się na modlitwie różańcowej w każdą ostatnią środę miesiąca, kontemplując tajemnice radosną, bolesną, światłą, i chwalebą życia Jezusa i Jego Matki.

Kółka Różańcowe są wielkim darem dla parafii, bo jest ono wielką armią ludzi, („szturmem do nieba” – jak mówił św. Jan Paweł II), która codziennie modli się i wyprasza potrzebne łaski dla parafii i całego świata. Z wielką troską wyrażają potrzeby Kościoła powszechnego i lokalnego. W sposób szczególny modlą się o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne z naszej parafii, a także za duszpasterzy i przygotowujących się do kapłaństwa. Członkami Kółek Różańcowych są ci, którzy pragną pogłębiać duchowość Maryjną. Nigdy nie jesteśmy za młodzi, ani za starzy, aby modlić się na różańcu, dlatego zapraszamy panie i panów różnego stanu i wieku do Wspólnot Żywego Różańca.

Spotkania Żywej Róży odbywają się w ostatnią środę miesiąca o godz. 18:30. Opiekunem wspólnoty jest ks. dr Tomasz Cyliński, a zelatorką Janina Domańska.

Różaniec Rodziców za Dzieci

Modlitwa różańcowa wprowadza dzieci w świat łaski Bożej przez Maryję. Tak jak Maryja czuwała nad rozwojem Pana Jezusa, tak samo czuwa teraz nad rozwojem powierzonych Jej dzieci.

Na czym polega Różaniec Rodziców? Jest to rodzaj modlitwy za dzieci polegający na odmówieniu codziennie jednej dziesiątki różańca w intencji naszych dzieci i dzieci objętych modlitwą danej róży.

Wspólnota Różańca Rodziców za Dzieci powstała w naszej Parafii w 2011 roku, z inicjatywy ks. Jacka Kucharskiego. Moderatorem grupy jest ks. dr Tomasz Cyliński, animatorem Sylwester Sikorski.

Spotkania wspólnoty odbywają się w pierwszą niedzielę miesiąca o godz. 9:30.

Jerycho Różańcowe

Jerycho Różańcowe to modlitwa w intencji ojczyzny, rządzących, wynagrodzenia Panu Bogu za grzechy oraz prośba o łaskę wiary dla narodów Europy. Nieustanne wezwania

do modlitwy różańcowej za Ojczyznę, łączą się z okolicznością wielkiego pragnienia, by ważne sprawy społeczne były traktowane po Bożemu. Modlitwa Różańcem za Ojczyznę ma wielką moc i wielkie znaczenie dla narodu.

Intencją członków Koła Różańcowego Jerycho jest, aby spełniły się słowa księdza kardynała Augusta Hlonda: Polska nie zwycięży bronią, ale modlitwą, pokutą, wielką i miłością bliźniego.

Spotkania odbywają się w pierwszą środę miesiąca o godz. 18:30. Opiekunem jest ks. dr Tomasz Cyliński.

W naszej parafii istnieją trzy koła Jerycha Różańcowego, nad którymi czuwają: Zenona Kalbarczyk, Helena Omietańska oraz Helena Czapnik.

Koło Przyjaciół Radia Maryja

Koło istnieje od 1999 roku.

Od jednego słowa „tak” Maryja zmienił się świat. Ona prowadzi nas do źródła wiary. Nic zatem dziwnego, że właśnie Maryję, Matkę Bożą, obrał sobie ojciec Tadeusz Rydzik za patronkę radia, które jest skutecznym narzędziem nowej ewangelizacji.

To radio broni życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci, upomina się o ludzi społecznie odrzuconych, budzi odpowiedzialność za rodzinę, ojczyznę Kościół, walczy o godność osoby ludzkiej, o dobre imię ludzi wierzących i od wielu lat promuje postawy patriotyczne oparte na nauczaniu Stefana kardynała Wyszyńskiego i św. Jana Pawła II.

Każdy z nas może mieć swój udział przez modlitwę, czyny dobroci, zaangażowanie w dzieło nowej ewangelizacji. Przed wszystkimi parafianami drzwi Koła Przyjaciół Radia Maryja są otwarte, zapraszamy. Spotkania odbywają się w pierwsze środy miesiąca o godz. 18:30.

Przewodniczącą Koła Radia Maryja jest Jadwiga Owczarczyk, opiekunem ks. dr Tomasz Cyliński.

Asysta Parafialna

W życiu wspólnoty parafialnej ważną i piękną rolę pełni Asysta Parafialna, której istnienie jest dowodem i zewnętrznym świadectwem wiary mieszkańców danej wspólnoty. We wprowadzeniu teologicznym do Rytuału Komunii Świętej i Kultu Tajemnicy Eucharystycznej poza

Mszą Świętą czytamy: „W procesjach, w czasie, których celebrians niesie Najświętszą Eucharystię poza kościół wśród uroczystych obrzędów i śpiewów, lud chrześcijański składa publiczne świadectwo swej wiary i pobożności wobec Najświętszego Sakramentu.”

Asysta istnieje od początku powstania parafii. W jej skład wchodzi osoby niosące krzyż procesyjny, różaniec, feretrony, figurę Matki Bożej Fatimskiej, chorągwie, świece, baldachim, prowadzące kapłana z Najświętszym Sakramentem. W roku 2018 ks. dr Tomasz Cyliński opracował schemat organizacyjny Asysty. Jest on bardzo pomocny bowiem ustala przydział chorągwi, feretronów poszczególnym członkom, zawiera wykaz uroczystości, w których członkowie Asysty biorą udział, a także ukazuje sposób postępowania ze sztandarem.

Jeśli odpowiada komuś ten rodzaj posługi, zapraszamy do nas – czekamy na Ciebie w drugi czwartek każdego miesiąca o godz. 18:30.

Opiekunem jest ks. dr Tomasz Cyliński, prezesem Wiktor Jarmoliński, wiceprezesem Zofia Sędzicka.

Asysta Dziecięca

Dziecięca Asysta to grupa dziewczynek i chłopców w wieku już od 4 lat wzwyż. Obecnie wspólnotą opiekuje się Beata Pawlak, a także ks. dr Tomasz Cyliński. Dzieci oraz młodzież uczestniczą w procesjach: w czasie rezurekcji, Uroczystości i Oktawy „Bożego Ciała” oraz Uroczystości Odpustowych, a także przy okolicznościowych uroczystościach.

W czasie procesji spełniają oni ważną rolę, bowiem dziewczynki sypią kwiatki przed Chrystusem Eucharystycznym oraz niosą ozdobne poduszki. Jeśli chcesz służyć Panu Jezusowi w taki sposób, to czekamy na Ciebie.

Schola Dziecięca „Melodyjki”

Schola, to grupa dzieci pełnych radości

i zapału, otwartych na muzykę, śpiew, przygodę, uczących się otwierać serca na innych, pragnących śpiewać Panu Bogu i ludziom. Schola, m.in. zajmuje się oprawą muzyczną Mszy Świętej. Dziecięca schola „Melodyjki” przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu rozpoczęła swą działalność w 2008 roku. Inicjatorem powstania zespołu był ks. proboszcz Andrzej Blewiński.

Spotkania odbywają się w każdą sobotę w godz. 11:00 – 13:00 w domu parafialnym. Grupę prowadzi Beata Pawłowska, opiekunem duchowym grupy jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński.

Schola Młodzieżowa „Pascha”

Zespół wokalny-instrumentalny „Pascha” powstał w roku 2014 r. z inicjatywy ks. Jana Czekalskiego, jako dzieło jednoczenia ludzi poprzez muzykę i śpiew, a także jako zespół przygotowujący oprawę ważniejszych uroczystości takich jak Święte Triduum Paschalne, Pasterka, Boże Ciało.

Zespół, który stanowi około 40 osób (kilku instrumentalistów i około 30 chórzystów) prowadzą: Anna Chodowska i Patryk Jadczyk.

„Pascha” wykonuje muzykę liturgiczną, m.in. pieśni wielogłosowe, chorał gregoriański, dawne pieśni polskie, a także współczesne kompozycje. Opiekunem duchowym grupy jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński.

Najważniejszym działaniem w ciągu roku, wokół którego koncentrują się działania zespołu jest przygotowanie i realizacja oprawy muzycznej Świąt Paschalnych.

Akcja Katolicka

Akcja Katolicka jest stowarzyszeniem katolików świeckich, którzy w zorganizowanej formie współpracują bezpośrednio z hierarchią kościelną w wypełnianiu misji Kościoła Katolickiego. Akcja Katolicka realizuje swój cel przez: pogłębienie życia religijnego, moralnego, intelektualnego i kulturalnego. Ukierunkowana jest na: zadania apostołskie, przenikanie wartościami ewangelicznymi życia społecznego, zajmowanie stanowiska w sprawach publicznych Kościoła, a zwłaszcza reagowanie na zagrożenia wiary i moralności chrześcijańskiej, kształcenie działaczy katolickich i wychowanie ich do aktywności w życiu społecznym, gospodarczym, kulturalnym i politycznym.

Członkowie AK podejmują konkretne działania w różnych dziedzinach życia, czerpiąc inspirację z wiary i nauczania Kościoła Katolickiego. W naszej parafii Parafialny

Oddział Akcji Katolickiej powstał 2002 roku. Wspólnie z księżmi prowadzi od początku powstania Świetlicę Środowiskową i czasopismo „Dobra Rada”.

Serdecznie zapraszamy wszystkich, którzy chcą pogłębiać swoją relację z Bogiem włączając się w działania na rzecz wspólnoty i bliźnich, na spotkania które odbywają się w drugą środę miesiąca. Rozpoczynają się Mszą Świętą w kościele godz. 17:30, a po niej następuje spotkanie w Domu Parafialnym ok. godz. 18:30.

Opiekunem jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński, który jest Asystentem Kościelnym Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej.

Prezesem jest Marianna Strugińska-Felczyńska, Prezes Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej oraz Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej.

Wspólnota Najświętszego Sakramentu i Niepokalanej

Głównym charyzmatem Wspólnoty jest pogłębianie wiary, czci i miłości do rzeczywistej obecności Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Cel ten Wspólnota stara się realizować w zjednoczeniu i za pośrednictwem Matki Najświętszej przez częste indywidualne nawiedzanie Najświętszego Sakramentu oraz regularnie organizowane adoracje. Adoracje Najświętszego Sakramentu odbywają się w każdy pierwszy wtorek miesiąca po Mszy Świętej o godz. 17:30, tj. od godz. 18:00 do 21:00, którą prowadzi Janina Wierzbowska.

Grupa AA

Do wspólnoty AA zapraszamy każdego, kto czuje się bezsilny wobec alkoholu i ma szczerą wolę zaprzestania picia, a także osoby pragnące wspomóc swych bliskich z chorobą alkoholową. Celem spotkań jest wzajemna pomoc i wsparcie w przezwyciężaniu choroby alkoholowej.

Spotkania grupy odbywają się w każdą sobotę. Rozpoczynają się Mszą Świętą o godz. 17:00, a następnie od godz. 17:45 odbywa się mityng. W pierwszą sobotę miesiąca odbywa się mityng otwarty, w pozostałe soboty mityngi są zamknięte, czyli tylko dla członków grupy.

Grupa istnieje od 2005 roku. Opiekunem grupy jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński.

Dyskusyjny Klub Filmowy

Ideą Dyskusyjnego Klubu Filmowego jest obejrzenie filmu, dyskutowanie o nim, dzielenie się własnymi spostrzeżeniami w atmosferze wzajemnego poszanowania i kreatywność. Przekonujemy się, że w życiu nie ma ła-

twych odpowiedzi, łatwych, jednobarwnych rozwiązań. Od 2016 roku działalność Dyskusyjnego Klubu Filmowego jest zawieszona.

Klub Inteligencji Katolickiej

Klub powstał w 1995 roku. Od 1998 r. z siedzibą przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady. Zgodnie ze Statutem celem jest: „pozostając w łączności z księdzem Arcybiskupem Metropolita Łódzkim prowadzenie pracy intelektualnej i społecznej w oparciu o naukę Kościoła katolickiego dla kształtowania osobowości ludzkiej i wychowania człowieka świadomego swych obowiązków indywidualnych i społecznych”.

Spotkania odbywają się w niedzielę po ogłoszeniu komunikatu o godz. 19:00. Opiekunem wspólnoty jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński, a prezesem Maciej Wierzbowski.

Klub Seniora

Zadaniem Klubu Seniora jest tworzenie nowych więzi społecznych, poprzez integrację i organizowanie wzajemnej pomocy ze stosowaniem zasady wzajemności. Idea Klubu Seniora – ma integrować i wspierać aktywność osób starszych, ale przede wszystkim zapewniać im dobre towarzystwo, w pobliżu miejsca zamieszkania.

Zapisując się do Klubu Seniora po prostu zrywa się z nudą! Dlatego bardzo serdecznie zachęcamy do parafialnego Klubu Seniora.

Spotkania odbywają się co drugi poniedziałek o godz. 10:00.

Opiekunem duchowym grupy jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński, a animatorem grupy jest Sylwester Sobiech.

Katecheza dla dorosłych

Po Soborze Watykańskim II możemy zauważyć, że Kościół zwrócił uwagę na konieczność prowadzenia katechizacji dorosłych, gdyż na nich spoczywa wielka odpowiedzialność za wychowanie katolickie młodego pokolenia, za losy świata.

Dzisiejsze czasy wymagają od nas coraz większej kompetencji. Podobnie rzecz się ma z wiarą. Wiara wymaga dziś rzetelnej wiedzy, bo tak, jak człowiek chcąc rozwijać się intelektualnie musi cały czas pogłębiać swoją wiedzę, tak też chcąc wzrastać duchowo musi nieustannie – obok wielu innych spraw – pogłębiać swoją wiedzę religijną.

kik

Katecheza dorosłych m.in. pomaga zrozumieć słowo Boże, by słowem i przykładem dawać świadectwo swojej wiary, niesie pomoc w pełnym pojmowaniu miłości chrześcijańskiej. Ma ona również we właściwy sposób udzielać odpowiedzi na współczesne pytania dotyczące spraw religijnych i moralnych, naświetlać relacje między działaniem świeckim a kościelnym, budować rozumne podstawy wiary i ukazywać, że Ewangelia jest zawsze aktualna i żywotna.

Ta forma duszpasterstwa w naszej parafii powstała w roku 2000 jako wynik wizytacji kanonicznej. Skupia również znaczną populację członków Akcji Katolickiej, ale się z nią nie utożsamia.

We wrześniu każdego roku uczestnicy zgłaszają sugestie, które warto poruszyć w danym roku duszpasterskim. Spotkania mają charakter otwarty i gromadzą różną liczbę osób w zależności od zainteresowania proponowanym tematem poruszanych zagadnień.

Opiekunem duchowym grupy jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński.

Spotkania odbywają się w drugą środę miesiąca godz.18:30, wspólnie z członkami Akcji Katolickiej.

Dominikańska Szkoła Wiary

Spotkania odbywają się w naszej parafii od 2010 r. Adresowane są do wszystkich, którzy zadają sobie pytania i szukają na nie odpowiedzi, innymi słowy – wszystkich myślących, zastanawiających się, wątpiących i takich, którzy chcieliby usłyszeć, co Kościół naprawdę mówi na różne, kontrowersyjne tematy oraz zrozumieć, dlaczego to mówi.

Spotkania adresowane są zarówno do osób wierzących, niezależnie od wyznania, jak i dla tych, którzy poszukując prawdy nie znaleźli jej dotąd w nauczaniu chrześcijańskim.

Wykłady odbywają się zawsze po ogłoszeniu komunikatu. Opiekunem jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński oraz Piotr Jerzy Grodecki i Ewa Grodecka.

Świetlica Środowiskowa

Najważniejsze to dostrzec potrzebę działania. Żeby dostrzec, trzeba bacznie przyglądać się życiu, wnikliwie obserwować to, co się dzieje w tej „małej ojczyźnie”, która jest blisko nas, i która czeka na naszą pomoc. Nie trzeba budować domu od dachu, ale stawiać

solidny, mocny fundament, aby nie zawaliła się budowla. Stawiamy dom nie tylko na dziś, ale dla przeszłości. Tym budowaniem na przyszłość jest wychowanie młodego pokolenia, edukacja dzieci i młodzieży. Dlatego z inicjatywy ks. kan. proboszcza Henryka Góry powstał w 2001 roku Ośrodek Pomocy Dydaktycznej, nazwany później Świetlicą opiekuńczo-wychowawczą a obecnie Świetlicą Środowiskową.

Od 2007 roku świetlicę opiekuńczo- wychowawczą prowadzi ks. kan. dr proboszcz Andrzej Blewiński. Od samego początku powstania Świetlicy Akcja Katolicka zaangażowała się we wspólne prowadzenie z ks. proboszczami świetlicy. Ostatnio opiekę nad świetlicą sprawuje ks. dr Tomasz Cyliński.

Dzięki zaangażowaniu wolontariuszy możliwe jest funkcjonowanie świetlicy. Placówka czynna jest od poniedziałku do czwartku w godz. 15:00-18:00. Prowadzone są zajęcia wyrównujące, koła zainteresowań np. kulinarne, rekreacyjne, plastyczne. Od 2000 roku organizowany jest wypoczynek w okresie letnim i zimowym. W ostatnich latach w okresie wakacyjnym organizowane są półkolonie.

Czas który wspólnie spędzamy wypełniony jest szeregiem zajęć, które służą rozwojowi zdolności i umiejętności naszych wychowanków np. wspólne wyjazdy turystyczne, zabawy, zajęcia kulinarne.

Przyjdź czekamy na Ciebie w roli wolontariusza lub uczestnika. Zapisać się do nas może każdy, ale podstawowym warunkiem przyjęcia do świetlicy jest dobrovolność i chęć dziecka. Zapraszamy!!

Blisze informacje w kancelarii, u ks. Tomasza Cylińskiego oraz Marianny Strugińskiej-Felczyńskiej prezesa POAK. Można także kontaktować się telefonicznie 517 944 230.

Szkolne Koło Caritas

Kościół żyje i rozwija się: słowem Bożym, łaską sakramentów, które sprawuje oraz posługą ubogim (Caritas). Cała wspólnota Ludu Bożego, a zarazem każdy ochrzczony z osobna, są wezwani do odpowiedzialności za dzieła miłosierdzia wobec osób żyjących w Kościele i poza nim.

Podstawowym miejscem posługi charytatywnej jest parafia. Parafia jest Bożą rodziną, w której nikt nie powinien być pozostawiony samemu sobie. Instytucją kierującą, inspirującą i koordynującą wszelkie dzieła charytatywne na terenie Archidiecezji jest Caritas Diecezji Łódzkiej.

Szkolne Koło Caritas działa przy Szkole Podstawowej nr 5, 6 oraz 11. Impulsem do ich utworzenia było połączenie działalności charytatywnej na rzecz potrzebujących z wychowaniem chrześcijańskim dzieci. Koła działają pod nadzorem Dyrekcji szkoły włączając się na zasa-

dach wolontariatu w działalność charytatywno – opiekuńczo – wychowawczą prowadzoną przez Caritas Archidiecezji Łódzkiej. Mottem grup jest: „Miłuj bliźniego swego jak siebie samego”. Zadanie niełatwe, ale staramy się mierzyć wysoko.

Opiekunami są: ks. dr Tomasz Cyliński – koordynator, Alina Pruszek, Andrzej Kalinowski – Szkoła Podstawowa nr 5, Aleksandra Cieplińska, Sławomir Bartczak, Igor Krawczyk – Szkoła Podstawowa nr 6, Violetta Lach, Małgorzata Lewandowska – Szkoła Podstawowa nr 11.

Pismo parafialne „Dobra Rada”

Gazeta powstała z inicjatywy ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego w 2009 roku. Pismo parafialne jest czasopismem poświęconym głównie życiu naszej wspólnoty parafialnej. Ukazują się cyklicznie artykuły przybliżające czytelnikom uroczystości roku liturgicznego, wydarzenia kulturalne, rocznicowe, okolicznościowe, wywiady z rekolekcjonistami, liderami grup parafialnych, zaproszonymi gośćmi oraz informacje z kroniki parafialnej.

Zachęcamy wszystkich Parafian do czytania Dobrej Rady i włączania się w tworzenie tego dzieła. Gazety, czasopisma katolickie są dobrym narzędziem do rozwoju duchowości i mądrej wiedzy o świecie. Bliższe informacje w kancelarii u ks. proboszcza lub ks. Tomasza Cylińskiego oraz Marianny Strugińskiej- Felczyńskiej.

Gazeta prowadzona i redagowana jest przez ks. dr Tomasza Cylińskiego i Parafialny Oddział Akcji Katolickiej.

Duszpasterstwo Akademickie i Młodzieży Pracującej

Młodzież jest przyszłością Kościoła – często podkreślał św. Jan Paweł II. Jedną z form działalności społecznej Kościoła, wychodzącego naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom młodych ludzi, są duszpasterstwa akademickie.

Głównym celem duszpasterstwa młodych jest rozwój życia duchowego i wzajemne poznanie się młodych ludzi, którym bliskie są wartości chrześcijańskie.

Od 2016 roku działalność Duszpasterstwa Akademickiego i Młodzieży Pracującej jest zawieszona.

Chór parafialny

Chór rozpoczął działalność we wrześniu 2010 roku. W jego skład wchodzi przedstawiciele kilku pokoleń, których łączy wspólna chęć uwielbienia wielkości i dobroci Boga poprzez śpiew. Inicjatorem powstania chóru był ks. proboszcz Andrzej Blewiński.

Próby chóru odbywają się w czwartki o godz. 18:30. Opiekunem duchowym jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński, prezesem jest Jacek Zaręba, a chór prowadzi Adam Drzewiecki – organista. Jeśli lubisz śpiewać, nie wahaj się, przyjdź.

Grupa Modlitewno-Biblijna

Grupa powstała w 2012 roku. Daje ona uczestnikom spotkań możliwość pochylenia się nad Słowem Bożym. Wspólna modlitwa, rozważanie Słowa Bożego i próba jego głębszego zrozumienia, są czymś nieodzownym w życiu każdego chrześcijanina. Ze Słowa Bożego rodzi się wiara prowadząca do zbawienia.

Spotkania odbywają się w każdy poniedziałek o godz. 18:00. Opiekunem grupy jest ks. dr Tomasz Cyliński.

Zespół Liturgiczny

Już Sobór Watykański II zwrócił uwagę na potrzebę uczestnictwa ludzi świeckich w aktywności Kościoła. Przybiera ona różne formy, np. włączenie do liturgii słowa. Między innymi z tej potrzeby w październiku 2014 roku powstał Parafialny Zespół Liturgiczny.

Jest to grupa parafialna, która nie tylko służy przy Ołtarzu Pana, czytając Słowo Boże i modlitwę wiernych oraz śpiewając psalm, ale także niesie żywe znaki obecności Chrystusa we wspólnocie.

Spotkania formacyjne odbywają się raz w miesiącu. Rozpoczyna je modlitwa i krótka konferencja. Spotkania pomagają głębiej przeżyć i lepiej zrozumieć Słowo Boże, przygotowują do poprawnego czytania i śpiewania psalmów, a także uczą właściwego formułowania modlitwy powszechnej.

Eucharystia zapala do tego, aby z gotowością i oddaniem służyć Bogu i bliźnim – to zadanie ucznia Chrystusa. Służba ta, poprzez posługę w Zespole Liturgicznym, pozwala lepiej poznać sens życia chrześcijańskiego, pomaga wzrastać duchowo i dzielić się darem wiary z innymi. Dlatego zapraszamy do służenia Bogu poprzez ubogacanie, uświetnianie liturgii, bo wtedy „bliższy każdemu i bardziej kochany będzie Chrystus”.

Spotkania odbywają się w trzeci czwartek miesiąca o godz. 18:30. Opiekunami są: ks. dr Tomasz Cyliński oraz Daniela Michalak.

Rada Duszpasterska

Rada duszpasterska stanowi ciało doradcze, które pod kierownictwem ks. proboszcza parafii wspomaga kapłanów w organizacji życia duszpasterskiego w danej wspólnotie wiernych. W naszej parafii istnieje od 2012 r. i składa się z przedstawicieli ruchów i stowarzyszeń przy niej działających.

Spotkania odbywają się pierwszy poniedziałek miesiąca o godz. 18:30, Opiekunem jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński.

Rada Ekonomiczna

Rada Ekonomiczna powstała w naszej parafii w roku 2015. Skupia 6 osób, którzy są kompetentni w sprawach materialnych. Służą radą w podjęciu ważnych zamierzeń gospodarczych. Spotkania odbywają się doraźnie, gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia prac remontowych, inwestycyjnych i modernizacyjnych. Opiekunem jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński.

Szpital Care

Na terenie naszej parafii, przy ul. Dubois 17, znajduje się Niepubliczny Zakład Opiekuńczo – Leczniczy Care. Znajdują się w nim osoby w większości w podeszłym wieku, często wymagające nieustannej opieki.

Jakie jest zadanie kapłana w szpitalu? Otóż w każdą sobotę obchodzi on wszystkie oddziały, gdzie udziela sakramentu Komunii św., spowiedzi, namaszczenia chorych, a następnie o godz. 15:00 sprawuje Eucharystię w kaplicy, która znajduje się na terenie szpitala. Z powyższych sakramentów korzysta ok. 70 osób każdego tygodnia. Oprócz tego udaje się tam zawsze na prośbę rodzin osób tam przebywających, by udzielić sakramentów ciężko choremu lub osobie w stanie krytycznym. Taka posługa kapłańska jest bardzo ważna i nie może tu być żadnej opieszałości.

Opiekę nad szpitalem sprawuje ks. dr Tomasz Cyliński, który jest tam obecny w każdą sobotę w godz. 13:30 – 16:00.

Ruchu Obrońców Życia - Duchowa Adopcja

Duchowa Adopcja umacnia ludzi w zdrowych zasadach moralnych, buduje w rodzinie poczucie więzi, wzajemnej miłości, bezpieczeństwa i solidarności, a nie zakłócony rozwój prokreacji jest gwarancją bezpiecznej egzystencji narodu.

Pełna poprawna nazwa brzmi:

„Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego Zagrożonego Za-

glądą”. Nie jest to więc adopcja prawna dziecka po urodzeniu, pozbawionego opieki rodzicielskiej, do rodziny zastępczej, ale adopcja duchowa dziecka poczętego zagrożonego zabiciem w łonie matki. Wyrażana jest osobistą modlitwą jednej osoby o ocalenie życia dziecka wybranego przez Boga Dawcę Życia. Trwa przez 9 miesięcy, okres wzrostu dziecka w łonie matki.

Zobowiązanie adopcyjne, poprzedza przyrzeczenie, które je utwierdza. Wiedza i podejmowanie Duchowej Adopcji ma odwoływać od zamiaru popełnienia aborcji lub niszczących ludzkie zarodki praktyk „in vitro” i służyć kształtowaniu postaw pro rodzinnych.

Inicjatorem grupy Ruchu Obrońców Życia – Duchowej Adopcji w naszej parafii jest ks. prałat Stanisław Kaniowski. Spotkania odbywają się w trzecie środy miesiąca o godz. 18:30.

Duszpasterstwo Małżeństw Niesakramentalnych

Ludzie żyjący w związkach niesakramentalnych to ludzie potrzebni Kościołowi. Spotykamy ich w Kościele, ale nie mają dostępu do Eucharystii. Jednak ci ludzie też są ważni i potrzebni we wspólnotie.

Duszpasterstwo to powstało z inicjatywy ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego. Inauguracyjne spotkanie miało miejsce 9 września 2012 r.

Od 2015 roku działalność Duszpasterstwa Małżeństw Niesakramentalnych jest zawieszona.

Klub Młodzieżowy

Klub Młodzieżowy powstał przy Świetlicy Środowiskowej działającej w parafii w 2001 roku, prowadzonej przez ks. proboszcza, kapłanów oraz Akcję Katolicką.

Nasi wychowankowie to dzieci i młodzież ze zgierskich placówek oświatowych. Współpracując z młodzieżą stawialiśmy na relacje oparte na zaufaniu, otwartości, szczerości. Razem z nimi poszukiwaliśmy tego co dla nich ważne wyjątkowe.

Młodzież miała możliwość lepszego poznania siebie i zrozumienia innych. Służyły temu organizowane raz w tygodniu zajęcia grupowe. Poprzez wyjścia w różne miejsca, wakacyjne wyjazdy, wspólne wycieczki staraliśmy się pokazać piękno i różnorodność świata. Nie zapominaliśmy oczywiście o obowiązkach którymi są lekcje i nauka, dbanie o miejsce w którym przebywaliśmy, przygotowywanie posiłku dla całej grupy. Miasto wspierało działalność Klubu Młodzieżowego działającego w Świetlicy parafialnej.

Koordynatorem Klubu Młodzieżowego jest Marianna Strugińska oraz Agnieszka Paszkowska. Klub zawiesił swą działalność w roku 2016.

Poradnia Rodzinna

Jest w stanie tworzenia. Inauguracyjne spotkanie osób tworzących tę formę pomocy narzeczonym i małżonkom odbędzie się w najbliższym czasie. Ci którzy chcieliby zaangażować się w posługę prosimy o kontakt z kapłanami.

Posługa Nadzwyczajnego Szafarza Komunii Świętej

Świeccy pomocnicy w udzielaniu Komunii świętej lub inaczej nadzwyczajni szafarze Komunii Świętej, mają za zadanie rozdzielanie Komunii świętej, gdy udzielanie jej przez kapłanów, czyli zwyczajnych szafarzy Eucharystii, nie jest możliwe lub jest bardzo utrudnione.

Szafarze roznoszą Pana Jezusa do chorych w niedziele oraz rozdają podczas Mszy Świętej, gdy brak jest wystarczającej liczby kapłanów.

W naszej parafii, dzięki staraniom ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego, od 2013 roku nadzwyczajnymi szafarzami Komunii Świętej są: Krzysztof Cylke, Pruszek Wojciech i Karol Chodowski.

Biblioteka Parafialna

Biblioteka parafialna

Biblioteka mieści się na I piętrze domu parafialnego. W naszej bibliotece każdy znajdzie oraz może wypożyczyć coś dla siebie. Obecnie biblioteka liczy blisko 2800 książek o tematy-

ce religijnej.

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych do korzystania z zasobów biblioteki. Na czytelników czekamy w poniedziałki, środy w godz. 15:00 – 17:00 oraz w niedziele od 9:30 do 11:30. Opiekę nad biblioteką sprawują: Katarzyna Dąbrowska, Marzena Michel, Danuta Król, Elicja Olczyk.

Schola Młodzieżowa „Przystań”

Grupa „Przystań” przyjęła sobie za cel śpiew ku chwale Bożej, z pożytkiem dla bliźnich, by ich przybliżyć do Miłości Bożej. Ze śpiewu czerpią radość i przyjemność, choć wiąże się to często z ciężką, żmudną pracą podczas prób. Ale kto śpiewa, dwa razy się modli. Od 2016 roku działalność scholii jest zawieszona.

Kiosk parafialny

W kiosku parafialnym można nabyć dewocjonała oraz prasę katolicką. Znajdziemy tam Tygodniki katolic-

kie takie jak: Niedziela, Gość Niedzielny, Mały Gość Niedzielny, Idziemy, miesięczniki: L'osserratore Romano, List, Różaniec oraz nasze pismo parafialne Dobra Rada.

Wiara katolicka w Polsce „nie śpi”. Jest tyle propozycji, aby pójść o krok dalej w rozumieniu i przeżywaniu kontaktu z Bogiem, to znaczy, że wiele osób chce sięgać po takie sposoby rozwoju. Zachęcamy do kupowania prasy katolickiej. Kiosk prowadzi Zenona Kalbarczyk.

Młodzież Bierzmowana

Sakrament bierzmowania wraz ze chrztem i Eucharystią należy do sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego, dlatego przyjęcie tego sakramentu jest konieczne jako dopełnienie łaski chrztu. Istotnie, „przez sakrament bierzmowania ochrzczeni jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są, jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronięcia jej”.

W naszej parafii do sakramentu bierzmowania młodzież przygotowuje się poprzez uczestnictwo w katechezach, udział w liturgii eucharystycznej oraz nabożeństwach.

Spotkania odbywają się w niedziele po Mszy Świętej o godz. 10:00, która jest przeznaczona dla młodzieży oraz w piątki o godz. 18:15. Powyższe spotkania prowadzi ks. dr Tomasz Cyliński.

Strona Internetowa

Internet umożliwia jednoczenie się ludzi i ułatwia komunikowanie się ich między sobą. Służy on, zarówno usprawnieniu pracy duszpasterskiej, administracyjnej, jak i dla potrzeb ewangelizacyjnych.

Na istniejącym parafialnym portalu internetowym prezentowane są nie tylko wiadomości z życia parafii, informacje o wspólnotach religijnych, ale także teksty dokumentów, wypowiedzi, niekiedy zaproszenia do wspólnej modlitwy w określonych intencjach.

Nowoczesne środki komunikacyjne od dłuższego czasu są zwykłymi narzędziami, za pomocą których wspólnoty wewnątrz Kościoła utrzymują kontakt ze swoim otoczeniem i tworzą często formy daleko sięgającego dialogu.

Św. Jan Paweł II na temat Internetu mówił, iż jest on „nowym forum głoszenia Ewangelii”.

Pomimo wielu zagrożeń Internet, stanowi potężne narzędzie do przekazywania treści pozytywnych, szerzenia dobra, jednoczenia ludzi. Wykorzystanie Internetu dla celów ewangelizacyjnych to przede wszystkim możliwość przekazywania i upowszechniania samej Ewangelii, jak i komentarzy do niej, katechez czy artykułów.

Zapraszamy wszystkich liderów grup do przesyłania materiałów ze swej działalności do kancelarii parafialnej, gazetki Dobra Rada lub do tygodnika Niedziela.

Prowadzeniem strony internetowej w naszej parafii zajmuje się siostra Agnieszka Wójt. Zachęcamy więc do jej odwiedzania. Oto adres:

<http://mbdr.archidiecezja.lodz.pl>.

Zespół Synodalny

Dnia 27 stycznia 2018, roku odbyło się liturgiczne rozpoczęcie IV Synodu Archidiecezji Łódzkiej, który ma być przygotowaniem do zbliżającego się jubileuszu 100-lecia Diecezji Łódzkiej i powrotem do początków.

Synod ma charakter pastoralny i będzie trwał trzy lata. Najważniejszą jego pracą przebiega w zespołach synodalnych: para-

fialnych i dekanalnych, a także powstałych w rozmaitych kościelnych środowiskach: od seminarium począwszy, przez wszystkie ruchy eklesjalne, stowarzyszenia i wspólnoty.

Dlatego też w naszej parafii spotyka się dwa razy w miesiącu między parafialna grupa synodalna, która powstała w lutym tego roku. W skład tej grupy wchodzi młodzież z parafii: Chrystusa Króla, św. Jana Chrzciciela, Przemienienia Pańskiego i św. Maksymiliana Kolbe z Dąbrówki Wielkiej oraz z naszej parafii.

Celem i zadaniem tej grupy jest praca nad tematami i zagadnieniami, które wyznaczył Ordynariusz miejsca jako temat przewodni łódzkiego synodu.

Przewodniczącym Zespołu Synodalnego jest ks. kan. dr Andrzej Blewiński, reprezentantem na obrady synodalne jest ks. Damian Czerwiński, a jego zastępcą ks. dr Tomasz Cyliński.

Materiał opracował Zespół Redakcyjny

Zaproszenie na odpust parafialny

„...przez posługę swojego Kościoła Bóg okazuje swoje miłosierdzie światu, udzielając mu cennego daru, który od bardzo dawna nosi miano odpustu” (Jan Paweł II, *Incarnationis Mysterium*, nr 9)

Serdecznie zapraszamy na uroczystość odpustową w parafii Matki Bożej Dobrej Rady, która odbędzie się 24 kwietnia 2018 roku, o godz. 18:00.

W tym roku gościć będziemy Księdza Arcybiskupa Grzegorza Rysia, Metropolity Łódzkiego, który odprawi sumę odpustową, wygłosi do nas okolicznościowe słowo, poświęci sztandar Asysty parafialnej oraz poprowadzi procesję eucharystyczną. Swoją liczną obecnością wyrazimy naszą jedność i solidarność oraz skorzystamy z darów jakie niesie z sobą przeżycie tej podniosłej dorocznej uroczystości.

Czym tak naprawdę jest odpust?

Istotę odpustu, określa Konstytucja apostolska papieża Pawła VI o odpustach *Incarnationis Mysterium*. Czytamy w niej m.in.: „Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbca Chrystusa i świętych”.

Kto może zyskać odpust i jakie są warunki?

Z treści kan. 994 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983r. wynika że:

- każdy wierny może uzyskać odpust;
- dany odpust może być ofiarowany dla siebie samego lub na sposób wstawienia za zmarłych.

Uzyskanie odpustu zależy jednak od wypełnienia określonych warunków, albowiem nie wystarczy, aby wierny w dniu święta patronalnego parafii nawiedził kościół, odmówił wskazaną modlitwę i w ten sposób bez większego wysiłku i zaangażowania, uzyskał „automatycznie” odpust. Skuteczność odpustów zależy od wewnętrznej dyspozycji przyjmującego i wymaga wewnętrznej przemiany oczyszczającej. Darowanie kar doczesnych, jak w ogóle odpuszczenie grzechów nie może się dokonać bez zerwania z grzechem, bez pokutnego usposobienia. Przy uzyskaniu odpustów zupełnych muszą być spełnione następujące warunki:

- spowiedź sakramentalna,
- Komunia eucharystyczna,
- modlitwa według intencji Ojca świętego,
- wyzbycie się jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet lekkiego.

Czym jest odpust częstkowy?

Oprócz odpustu zupełnego istnieją w praktyce Kościoła, również odpusty częstkowe. Kan. 993, KPK 1983 podaje nam, iż: „odpust jest częstkowy albo zupełny, zależnie od tego, czy uwalnia od kary doczesnej za grzechy w części lub w całości”. Penitencjaria Apostolska podkreśla możliwość zyskania odpustu częstkowego poprzez trzy ogólne formy. Odpustu częstkowego może więc uzyskać wierny:

- który w wykonywaniu swoich obowiązków i znoszeniu przeciwności życiowych, skierowuje swoją myśl z pokorną ufnością do Boga, dołączając – choćby tylko wewnętrznie – jakieś pobożne wezwanie,
- który kierując się duchem wiary zaofiaruje sam siebie albo przeznaczy swoje dobra w duchu miłosierdzia, na służbę braciom znajdujących się w potrzebie,
- który w duchu pokuty powstrzyma się dobrowolnie od rzeczy godziwej i miłej dla niego.

w czystcu dopełniają zadośćuczynienia za popełnione przez siebie grzechy, by dojść do doskonałej miłości.

Odpust jest więc częściowym lub całkowitym uleczeniem ran będących skutkiem grzechu, jest to oczyszczenie ludzkiego „ja” z tego wszystkiego, co nie pozwala człowiekowi na pełną wspólnotę z Bogiem. Dlatego często korzystajmy z tego Bożego miłosierdzia bo przecież każdy z nas jest odpowiedzialny przed Bogiem o zbawienie własne i bliskich.

Za o. Serafin na podstawie:

Znaczenie odpustów. Teologia i praktyka, Ks. R. Kasyna; Teologiczno-kontrowersyjne i pastoralne spojrzenie na problem odpustów, Ks. R. Rak; w: „Te Deum Laudamus”.

Opr. ZR

Odpust – dar od Boga

Jest to wspaniały dar od Boga – możliwość zyskiwania odpustów – dla siebie, bądź dla zmarłych, którzy

Z ksiąg parafialnych:

Odeszli do wieczności

Dariusz Kubiak (ur.1961)
Stefania Zając (ur.1923)
Romana Sobczyńska (ur.1954)
Andrzej Błaszkiwicz (ur.1952)
Stanisław Kowalski (ur.1933)
Wiesław Kubiak (ur.1946)
Marianna Pietrasiak (ur.1927)
Edmund Wesołowski (ur.1928)
Zofia Kiszczak (ur.1956)

Dariusz Rogut (ur.1967)
Mikołaj Dudka (ur.1926)
Jan Olejniczak (ur.1941)
Janusz Sobolok (ur.1971)
Zygmunt Kapusta (ur.1931)
Barbara Góralczyk (ur.1939)
Aleksandra Gałkiewicz (ur.1924)
Helena Durys (ur.1933)
Janina Działak (ur.1930)

Andrzej Rydel (ur.1977)
Violetta Dobrowolska (ur.1969)
Dariusz Rudnicki (ur.1970)
Jadwiga Duk (ur.1930)
Jerzy Szaliński (ur.1948)
Zofia Olczak (ur.1919)
Marek Marcinkowski (ur.1948)
Helena Kałuda-Kacprzak (ur.1934)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwały życia wiecznego

Sakrament chrztu otrzymali

Daniel Mieszko Drożdżewski
Dawid Miłosz Jóźwiak
Antonina Alicja Małolepsza
Hanna Zawieja
Maja Wiktorina Wiercińska

Sakrament małżeństwa zawarli

Monika Fret i Paweł Zawieja

Z ksiąg parafialnych opracowała: Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.: 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

*Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt, Katarzyna Wieczorek.
Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska, ks. Tomasz Cyliński.*

*Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska
Dystrybutor: Marek Cylke*

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl